

מ"ת 2006/02/18 - ס.א. (עציר), נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 2006-02-18 מדינת ישראל נ' א' (עציר)
תיק חיצוני: 58560/2018

בפני כבוד השופטת הגר אדרי
מבקש: ס.א. (עציר),
באמצעות עו"ד קוטין
נגד
משיבה: מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר באיזוק אלקטרוני, כפי שנקבעו בהחלטת כב' השופטת בר דיין מיום 19/3/18.

תחילתו של תיק זה בהחלטת כב' השופטת בר דיין לשחרר את המבקש למעצר בית בפיקוח אחיותיו, הוגש ערר על החלטה זו ובה הורתה כב' השופטת גילת שלו על מעצרו של המבקש ושליחתו לתסקיר שיבחן פיקוח אלקטרוני שיתווסף לערבות שנמצאו מתאימות ע"י בימ"ש.

החלטת ביהמ"ש המחוזי נהירה דיו:

"...מדובר במי שמורא החוק אינו מוטל עליו, על אף הצהרותיו אינו משנה דפוסי התנהגותו, וזמן קצר לאחר גזר דין מרתיע, הוא שב לנהוג על אף הפסילה ועל אף שמדובר במי שרישיונו פקע בשנת 2002 דהיינו לפני 16 שנה.

לאור כל האמור, ספק בעיניי האם המשיב יוכל לעמוד בהגבלות שקבע בימ"ש קמא, כאשר גם שירות המבחן התרשם כי הוא מתקשה לעמוד בגבולות חיצוניים או פנימיים.

סבורני, כי מדובר במקרה בו יש צורך בהצבת גבול חיצוני משמעותי ומרתיע יותר מבני משפחתו, שכן כאמור כאשר המשיב סבור שיש לו צידוק בשל מחלתו, הוא לא מהסס להפר הוראות של בית המשפט, כגון הפסילה שהוטלה עליו".

קביעות אלו נקבעו אך וביום 9/3/18. לטעמי, לא חלף זמן מספיק בכדי שניתן יהיה להידרש לבקשה לשינוי התנאים בהם נמצא המבקש. לדידי, עוד לא הבשיל הזמן ליתן במבקש את האמון הנדרש כדי לשחררו מאיזוק אלקטרוני.

למבקש רישיון נהיגה משנת 1996 לחובתו 23 הרשעות קודמות, מהחמורות שבפקודת התעבורה. עברו התעבורתי מכביד שכן המדובר במבקש שזו לו הפעם השלישית בה נתפס נוהג בזמן פסילה והפעם העשירית בה נתפס נוהג ללא עמוד 1

רישיון נהיגה תקף כאשר רישיון הנהיגה שלו פקע בשנת 2002 ובתקופת הפקיעה צבר לחובתו 16 הרשעות קודמות בתעבורה. ניכר כי המבקש אינו מטמיע חומרת העבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה כשרישיון הנהיגה פקע.

זאת ועוד לנאשם מאסר על תנאי בן 7 חודשים בר הפעלה ורישום פלילי.

המסוכנות הנשקפת מהמבקש עצמו ומהמעשים המיוחסים לו היא גבוהה ביותר.

התנאי הבסיסי לשחרורו של עצור לחלופת מעצר, הוא יכולתו של בית המשפט ליתן בו אמון, שיעמוד בתנאי שחרורו. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ועיינתי בתיק החקירה, איני סבורה כי המבקש ראוי לאמון בית המשפט כדי ביטול החלטת מעצרו באיזוק אלקטרוני.

כאמור לעיל, עסקינן בעבירה שלישית של נהיגה בזמן פסילה, ועבירה מספר 16 של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע. דהיינו, עסקינן במי שסיגל לעצמו תרבות עבריינית, הן במישור הפלילי והן במישור התעבורתי ומפגין פעם אחר פעם זלזול מוחלט בהוראות החוק ובתי המשפט.

מפנה להחלטת **כב' השופט ציון קאפח, עמ"ת 1125/01/18** שם קבע כי: "אין ליתן אמון בעורר לפי שמדובר בדפוס פעולה סדרתי. מושכלות ראשונים הן כי האמון בעורר הינו תנאי בלתי אין לדיון בחלופת מעצר...".

בתסקיר מיום 11/3/18, התרשם שרות המבחן מקיום רמת סיכון להישנות עבירה בתחום התעבורה, עוד התרשם כי המבקש מתייחס באופן מקל ומצמצם באשר להתנהלותו השולית בתחום התעבורה וכי ענישה בתחום התעבורה לא היוותה אלמנט הרתעתי עבורו.

בהקשר זה אציין, כי אך וביום 14/1/18, הורשע המבקש בנוכחותו והושתו עליו, בין היתר, 18 חודשי פסילה בפועל ומאסר על תנאי אשר לא הרתיע אותו מלשוב ולאחוז בהגה בהיותו בזמן פסילה ביום 6/2/18, עוד פחות מחודש מאז שמע את גזר הדין באוזניו. עוד באותו הדיון אמר המבקש לפרוטוקול כי מבין שאם ינהג בפעם הבאה, בעוד יש לחובתו מאסר על תנאי, בימ"ש ישית עליו מאסר בפועל.

הצדדים טענו בפניי ביום 30/5/18 והפנו לפסיקה מטעמם. תיק החקירה הוגש לעיוני.

ב"כ המבקש ביקש להסיר את התנאים של הפיקוח האלקטרוני ולהותיר חלונות ברורים ליציאה של המבקש וזאת בשל מצבו הרפואי ובשל רצון המבקש לחזור לשגרת חיים רגילה. עוד תיאר, מצב נפשי לא קל בשל מעצר הבית והתנאים בהם שרוי המבקש והיותו נתון במצב כלכלי קשה. ב"כ המבקש ביקש אף לבחון אפשרות ליציאה לעבודה ובחינת מעבידה פוטנציאלית.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה והפנתה לעובדה כי התסקיר לא מדבר על מסוכנותו הרבה של המבקש ומתמקד במצבו

הרפואי שלשמו יש צורך בהקלות והקביעות באשר לכך לא נסמכו על מסמכים רפואיים כלל.

שרות המבחן התרשם, כעולה מהתסקיר מיום 30/5/18, כי המבקש מתמודד עם מצב רפואי מורכב כמו גם זקוק להמשך מעקב רפואי והמליץ על הסרת האיזוק האלקטרוני. ניכר כי המלצתם באה על רקע מצבו הנפשי והפיזי ופחות על המסוכנות הנשקפת מהמבקש וממעשיו.

זאת ועוד, המלצה זו באה כאשר המבקש שהה בתנאי איזוק במשך חודשיים ימים ולמרות שנרשמה הפרה אחת של המבקש בשל יציאה לא מאושרת ממקום הפיקוח, דבר שלא נמצא לו צידוק סביר. נמסר כי ס' יצא למדרגות מחוסר תשומת לב.

לאחר בחינת מכלול הנתונים ובשלב זה לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה להסרת האיזוק האלקטרוני. אני מצטרפת להתרשמות כב' השופטת שלו וגם אני סבורה כי כאשר המבקש סבור שיש לו צידוק בשל מחלתו, הוא לא יהסס להפר הוראות של ביהמ"ש.

אבהיר, כפי שהיה עד כה, ביהמ"ש נעתר לכל בקשות המבקש לפתיחת חלונות באיזוק ויציאה לבדיקות רפואיות וכך ייעשה גם בהמשך, עם הצגת מסמכים רפואיים עדכניים.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה סיוון תשע"ח, 08 יוני 2018, בהעדר הצדדים.